

Mál nr. 3/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs X.

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 5. janúar 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 23. janúar 2023 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir líkamstjóni er hann var að störfum hjá X hinn 2. október 2021. Í framburði M fyrir lögreglu kemur fram að hann hafi verið að saga frosna fiskroðskubba, og hafi verið búinn að saga kubba og verið að ganga frá honum í kassa. Hafi hann ekki slökkt á söginni eins og uppálagt hefði verið, og rekist í hana þegar hann sneri sér við til að tala við Y, samstarfsmann sinn.

Í málskoti er byggt á því að slys M verði rakið til athafna og athafnaleysis X, sem beri að tryggja að fyllsta öryggis sé gætt á vinnustað. Aðstæður á vinnustað, þar sem unnið hafi verið með hættulegt tæki sem var ekki búið hlíf eða öðrum viðeigandi búnaði sem hindraði að komast mætti að hættulegu sagarblaðinu, hafi verið varasamar. M hafi hafið störf að nýju hjá M á slysdegi, en hann hafi starfað áður hjá X. Vegna þess og hins hættulega verks sem honum hafi verið falið að inna af hendi hafi verið sérstök þörf á að huga vel að kennslu og þjálfun hans. Þá hafi verið um að ræða verk sem tveir starfsmenn sinni alla jafna en M hafi verið einn við framkvæmd þess umrætt sinn. Þá komi einnig fram í skýrslu Vinnueftirlitsins, dags. 14. október 2022, að endurskoða þurfi þá þætti skriflegrar áætlunar X um öryggi og heilbrigði starfsfólks sem eigi við um framangreint vinnuslys. Máli sínu til stuðnings vísar M til nánar tilgreindra ákvæða laga nr. 46/1980 og reglugerða settra með stoð í þeim.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram sú afstaða að M hafi ekki sýnt fram á að slys hans verði rakið til saknæmra athafna eða vanbúnaðar sem X geti borið ábyrgð á. M hafi áður unnið hjá X í nokkur ár og hafi unnið við eins sög áður. Er hann hóf störf að nýju hjá X hafi verið farið yfir öryggisatriði sagarinnar og m.a. gefnar leiðbeiningar um að stöðva sögina þegar hún væri ekki í notkun. Vinnueftirlitið hafi þá skoðað sögina og ekki gert neinar athugasemdir við ástand hennar eða búnað. Einu athugasemdir eftirlitsins hafi lotið að því að ekki var gert skriflegt áhættumat vegna vinnu við sögina. Samkvæmt framburði M sjálfs hafi hann vanrækt að slökkva á söginni áður en hann sneri sér við til að ná sambandi við Y og rak höndina í sögina. Komi þá fram í framburði hans að honum hafi verið kennt að slökkva á söginni væri hún ekki í notkun. Því sé um að ræða óhappatilvik og að einhverju leyti gáleysi M sjálfs í umgengni við sögina.

Álit.

Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu beri sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt. Samkvæmt gögnum málsins, þ.á.m. skýrslu um takmarkaða úttekt Vinnueftirlitsins dags. 14. október 2021, verður ekki séð að athugasemdir hafi verið gerðar við útbúnað eða ástand umræddrar sagar, þ.á.m. um öryggisbúnað hennar og verður því ekki talið sýnt fram á að hún hafi verið vanbúin. Þá liggur fyrir, samkvæmt framburði hans sjálfs, að M fékk leiðbeiningar um að slökkva á söginni þegar hún væri ekki í notkun, en hafi ekki gætt að því umrætt sinn og snúið sér við án þess að slökkva á henni og þá rekið höndina í sagarblaðið. Verður þá ekki séð að orsakatengsl séu milli þess að skort hafi á skriflegt áhættumat fyrir umræddan verkþátt og líkamstjóns M. Samkvæmt framansögðu er því ekki sýnt fram á að tjón M verði rakið til atvika eða aðstæðna sem X ber skaðabótaábyrgð á og verður M að bera hallann af því.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 28. febrúar 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir